

A tanítványok – amikor vigasztalta őket, mert nyugtalankodtak azon, hogy elmegy, visszamegy Atyjához és arról beszélt nekik, hogy nincsenek egyedül és lesz nekik is szállásuk ott, ahová ő megy azt mondták Neki:

- Nem ismerjük sem az utat, amin jársz, sem az Atyádat, akiről beszélsz, hogyan követhetnénk akkor Téged?
- Én vagyok az út, az igazság és az élet – mondta nekik. Majd hozzátette:
- Ti vagytok a világ világossága, ti vagytok a föld sója, akik erről az útról és a közös Atyánkról tanúságot tesztek.
- Semmi vagyok, Uram – mondtam Neki -, mert a józan eszem ezt már elárulta nekem.
- Mi van a józan ész felett? – kérdezett vissza.
- Te vagy, Uram és Atyád – feleltem.
- Nem! – válaszolta határozottan. Te, aki vagy, az Van a józan eszed felett. Ő a Krisztus. Ő, aki a „semmi vagyok”-on keresztül, ha az őszinte, képes megnyilvánítani az utat, ami az élettől, a valóságtól visszavezet az igazságig. A „semmi” lehet az a híd, ami összeköti a két világot, ha alkalmassá válik erre a feladatra. Ezért vagy itt. Ezért vagy. Ugyanúgy, ahogy én vagyok.
- Uram – kértem most már türelmetlenül –, add, hogy legyek!
- Meddig vágyakozol még? – kérdezte. Nyisd már ki a szemedet és láss be és érezz együtt! Minden tett, minden szó, minden lélegzetvétel erről a vagyok-ról szólhat, ha hagyod lenni, hagyod hatni az igazságot az életben. Ha így Leszel, akkor lesz út az igazság és az élet között, ahogy számtalanszor megmutattam nektek – mondta neheztelő hangon, amiért még mindig nem értem. Aztán rám mosolygott és látva tanácsalanságomat hozzátette:
- Kérjétek, de ne a saját nevetekben, hanem a Krisztuséban és meglesz nektek. Az lesztek, akik vagytok: emberek!

Lassan elfordult tőlünk és elindult Jeruzsálem felé.

Farkas István, Budapest, Kőbánya